

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> KVĚTEN >>> 105. sezóna 2014/15

PREMIÉRY NADCHÁZEJÍCÍ SEZÓNY

NORMÁLNÍ DEBIL ROBERTA BELLANA

DUŠE RADOVANA LIPUSE JE KRAJINOU ŠIROU

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. ★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

KVĚTEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	1.	19:00	P. Jarchovský – J. Hřebejk / MUSÍME SI POMÁHAT ★		
			Divadelní přepis známé filmové tragikomedie z 2. světové války. Hrají J. Macháček, L. Vlasáková, M. Vladyka, V. Chalupa, M. Sitta a další. Režie J. Hřebejk. Divadlo Na Jezerce, Praha		
NEDĚLE	3.	19:00	S NEBÝVALOU OCHOTOU... ★		
			Nejnovější recitál legendární pěvecké hvězdy M. Kubišové , kterou doprovodí hudební skupina P. Maláska. Hostem večera bude M. Hein. Divadlo Ungelt, Praha		
PONDĚLÍ	4.	19:00	M. Ríml / SEX PRO POKROČILÉ ★		
			Komedialní návod na oživení dlouholetého manželství. Hrají J. Krausová a K. Roden. Režie D. Abrahámová. Studio DVA, Praha		
ÚTERÝ	5.	10:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 12:10	19. REPRIZA D
		19:00	LHÁŘI	KONEC 21:30	16. REPRIZA K
STŘEDA	6.	19:00	R. Balaš – O. Brousek / MARILYN (překrásné děcko) B		
			Životní příběh M. Monroe v muzikálové podobě. V titulní roli K. Sedlárová. Režie R. Balaš. Klicperovo divadlo Hradec Králové		
ČTVRTEK	7.	19:00	KEJKLÍŘ Z LUBLINU	KONEC 21:30	10. REPRIZA M
PÁTEK	8.	10:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA VG	
		19:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ	I. PREMIÉRA P1	
SOBOTA	9.	18:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	KONEC 20:30	12. REPRIZA U
NEDĚLE	10.	19:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ	II. PREMIÉRA P2	
PONDĚLÍ	11.	17:00	P. Dostál – R. Pogoda / VÝTEČNÍCI	PREMIÉRA	
			Muzikál o maturitní třídě premiantů, kteří si užívají poslední rok studia. Jednu z rolí pohostinsky ztvárňuje P. Borovec. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
ÚTERÝ	12.	8:30	T. Jarkovský – R. Scott – J. Vašíček / AMUNDSEN KONTRA SCOTT ŠK		
			Dobrodružná inscenace o cestě za snem námořníka a polárníka R. Scotta, tak jak ji popsal ve svém strhujícím deníku. Pro děti od 9 let. Režie J. Vašíček. Divadlo Drak, Hradec Králové		
		10:30	AMUNDSEN KONTRA SCOTT		ŠK

STŘEDA	13.	8:30	AMUNDSEN KONTRA SCOTT			ŠK
		10:30	AMUNDSEN KONTRA SCOTT			ŠK
		18:00	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 20:30	26. REPRÍZA	N
ČTVRTEK	14.	19:00	KEJKLÍŘ Z LUBLINU	KONEC 21:30	11. REPRÍZA	C
PÁTEK	15.	19:00	S. Krátká / CRY BABY CRY			Q
			Pět žen v dnes populárním kurzu life coachingu... Hrají M. Dlouhý, K. Cibulková, K. Frejová, P. Hřebíčková a další. Režie M. Krátká. Švandovo divadlo na Smíchově, Praha			
SOBOTA	16.	18:00	LHÁŘI	KONEC 20:30	17. REPRÍZA	T
NEDĚLE	17.	15:00	B. Němcová – D. Pražáková PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU NA ČELE			P _N
			Známa pohádka o princezně Ladě v vyšším kožíšku... Režie J. Jurištová. Divadelní společnost Julie Jurištové, Praha			
PONDĚLÍ	18.	8:30	PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU NA ČELE			ŠK
		10:30	PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU NA ČELE			ŠK
		17:00	PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU NA ČELE			P _P
ÚTERÝ	19.	19:00	E. Rostand / CYRANO Z BERGERACU			A
			Romantický příběh opravdové lásky, silného přátelství a velkého nosu, který velkého ducha značí. V titulní roli P. Halíček. Režie P. Khek. Městské divadlo Mladá Boleslav			
STŘEDA	20.	18:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ		3. REPRÍZA	X
ČTVRTEK	21.	10:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 12:10	20. REPRÍZA	ŠK
PÁTEK	22.	19:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	KONEC 21:30	13. REPRÍZA	H
SOBOTA	23.	18:00	A JE TO V PYTLI!	KONEC 20:10	36. REPRÍZA	G
NEDĚLE	24.	11:00	HEJBLATA			
			Taneční představení školy InDance. Vystoupí i soubor Pop Balet.			
PONDĚLÍ	25.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 21:30	28. REPRÍZA	R
ÚTERÝ	26.	10:00	VÝTEČNÍCI			ŠK
		20:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 22:40	47. REPRÍZA	ZADÁNO
STŘEDA	27.	18:00	JMÉNO RŮŽE	str. 15	DERNIÉRA	KONEC 20:25 30. REPRÍZA Z
ČTVRTEK	28.	17:00	ZÁVĚREČNÝ TANEČNÍ KONCERT			
			Vystoupení žáků tanečního oboru ZUŠ Pardubice, Havlíčkova.			
		19:00	ZÁVĚREČNÝ TANEČNÍ KONCERT			
SOBOTA	30.	19:00	JAZZ DANCE OPEN 2015 – GALAVEČER			str. 25
NEDĚLE	31.	17:00	JAZZ DANCE OPEN 2015 – SOUTĚŽNÍ DEN			str. 25

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK	1.	19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	KONEC 21:15	41. REPRÍZA	
NEDĚLE	3.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15	5. REPRÍZA	P2b
ÚTERÝ	5.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	43. REPRÍZA	
PÁTEK	8.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15	6. REPRÍZA	H1
PONDĚLÍ	11.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH	KONEC 20:20	14. REPRÍZA	F2
STŘEDA	13.	10:00	TUČNÁCI NA ARŠE	↔ KONEC 11:10	5. REPRÍZA	ŠK
		19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 21:10	26. REPRÍZA	X1
ČTVRTEK	14.	9:00	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ			ŠK
			Pohádkové příběhy zrzavého kluka. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
		10:30	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ			ŠK
		19:00	ROZINA VYSÍLÁ NA NEBESKÉ VLNĚ			
			Další díl cyklu hudebně-zábavných pořadů tentokrát se skupinou Simulantenbande zavzpomíná na Odpoledne s hudbou na Svobodné Evropě. Pardubický bigbeat včera a dnes			
SOBOTA	16.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH	↔ KONEC 20:20	15. REPRÍZA	E2
NEDĚLE	17.	19:00	KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15	7. REPRÍZA	P1c+P2c
PONDĚLÍ	18.	19:00	R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL	🔗 str. 16–17		PREMIÉRA
			Inscenované čtení dobrodružné komedie, v níž autor zúročuje své nejen humorné zážitky z dětství a mládí. Režie R. Bellan j. h. Uvádíme v cyklu INprojekty .			
ÚTERÝ	19.	20:30	A. Mulligan / ODPAD			
			Scénické čtení literární předlohy slavného filmového thrilleru. Napínavý příběh tří chlapců ze smetiště. LiStOVÁNÍ, Cítoliby			
STŘEDA	20.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15	8. REPRÍZA	B1
ÚTERÝ	26.	17:00	TUČNÁCI NA ARŠE	↔ KONEC 18:10	6. REPRÍZA	

KUNĚTICKÁ HORA

🔗 str. 14

ČTVRTEK	28.	20:30	BALADA PRO BANDITU	KONEC 23:10	47. REPRÍZA	
PÁTEK	29.	20:30	BALADA PRO BANDITU	KONEC 23:10	48. REPRÍZA	HK
SOBOTA	30.	20:30	BALADA PRO BANDITU	DERNIÉRA KONEC 23:10	49. REPRÍZA	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

Arthur Schnitzler / DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ

 str. 8–9

Tragikomedie o partnerských vztazích muže a ženy, o manželství, lásce a nevěře, ale především o duši, která je nám často neznámou pevninou. Bedřich Hofreiter je na první pohled úspěšný podnikatel, který žije v hojnosti, spořádaném manželství plném tolerance a ve stabilní rodině. Co se ovšem skrývá pod povrchem, jaká je skutečnost? Kam tento muž naší doby, zvyklý vítězit, namíří své výbojné ostří? Jistě je, že ovlivní život nejednoho člověka... V hlavních rolích Milan Němec j. h., Petra Janečková, Veronika Macková a Petr Dohnal. Režie Radovan Lipus j. h.

DÁLE HRAJEME:

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

Dramatický příběh státníka, který překonal hendikep a nedůvěru v sebe sama. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

N. Simon / APARTMÁ HOTELU PLAZA

Tři komediální příběhy o lásce, nevěře, rodičovské lásce a panice. Hrají P. Janečková, J. Kalužný, V. Macková a P. Borovec. Režie P. Novotný.

U. Hub / TUČNÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh v klauniádě o třech tučnácích. Hrají V. Macková, J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špiner. Režie M. Pecko j. h.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková nebo P. Tenorová j. h. Režie L. Olšovský j. h.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špiner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

M. McDonagh / MRZÁK INISHMAANSKÝ

Tragikomedie drsná i melancholická jako irský venkov nebo zapomenuté ostrovy o překračování vlastních hranic. V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špiner j. h.

A. Neilson / LHÁŘI

Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch neabsurdnějších rozměrů. V hlavních rolích J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek j. h.

I. B. Singer / KEJKLÍŘ Z LUBLINU

Divadelní ztvárnění světoznámého románu o muži, jemuž je jeho vlastní život malý. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Pecko j. h.

B. Brecht / KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH

Legenda o odvaze, lásce a spravedlnosti uprostřed dějinných proměn. V hlavních rolích V. Macková a L. Špiner. Režie P. Novotný.

U. Eco – C. J. Frankl / JMÉNO RŮŽE

Středověká mysteriózní detektivka s prvky thrilleru! V hlavních rolích J. Kalužný, J. Hyhlík a P. Borovec. Režie P. Kracík j. h.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie s nevyžádanou „pomocí“. V hlavních rolích L. Špiner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, taneční čísla a zábava v Hollywoodu při zrodu zvukového filmu. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

L. Lagronová / PO PLÁČI SMÍCH

Intimní hra plná nečekaného humoru, očekávaného pláče a obnažených duší. Hrají P. Janečková, L. Zbranková j. h., D. Novotná a L. Vlášková. Režie R. Žák j. h.

M. Uhde – M. Štědroň / BALADA PRO BANDITU

Muzikálové zpracování příběhu zločnicka Nikoly Šuhaje. V hlavních rolích J. Musil nebo T. Lněnička j. h. a P. Tenorová j. h. Režie M. Tarant j. h.

E. Albee

 str. 10–13

KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?

Nesmírně dráždivá sonda do manželských vztahů plná neočekávaných dějových zvratů, smutku i humoru. Hrají J. Janoušková, J. Kalužný, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	6.	19:00	JEPTIŠKY	TRUTNOV
ÚTERÝ	12.	19:00	CABARET	JABLONEC NAD NISOU
PÁTEK	15.	19:00	CABARET	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)
ÚTERÝ	19.	19:00	JEPTIŠKY	NOVÝ BYDŽOV
ČTVRTEK	21.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ	CHRUDIM (DIVADLO KARLA PIPPICHA)

CH

PŘIPRAVUJEME NA ČERVEN

KUNĚTICKÁ HORA

NEDĚLE	7.	16:00	O. Sekora – J. Turek / FERDA MRAVENEK	
Výpravná pohádka s písněmi. Režie J. Galin. Docela velké divadlo, Litvínov				
PÁTEK	12.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA VG
SOBOTA	13.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	 str. 14–15 I. PREMIÉRA P1
Česká hudební parodie westernů z Divokého západu. I u nás má Limonádový Joe přesnou mušku, zářivý úsměv a krásný hlas tenora. V titulní roli J. Pejchal. Režie M. Schejbal j. h.				
NEDĚLE	14.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	II. PREMIÉRA P2
ČTVRTEK	18.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	
PÁTEK	19.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	
SOBOTA	20.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	
ÚTERÝ	23.	20:00	VĚRA ŠPINAROVÁ A ADAM PAVLÍK BAND	
Koncert stálce naší populární a rockové hudby, která se pro svůj sytý hlas a temperamentní vystupování stala jednou z nejoblíbenějších českých zpěvaček.				
STŘEDA	24.	20:00	SZIDI TOBIAS & BAND	
Koncert jedinečné slovenské zpěvačky a herečky s nepřehlédnutelným odstínem hlasu a autentickým, ležérním projevem, která mistrně proplouvá mezi různými hudebními žánry.				
PÁTEK	26.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	
SOBOTA	27.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	
NEDĚLE	28.	20:30	LIMONÁDOVÝ JOE	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

ABONMÁ NADCHÁZEJÍCÍ DIVADELNÍ SEZÓNY

V pondělí 18. května zahájíme prodej abonentních vstupenek na novou divadelní sezonu 2015/2016. Jedná se o premiérové předplatné P1 a P2, předplatné na veřejné generálky VG, juniorské abonentky J, L, S, Z, K, M, N, R a vysokoškolské abonmá skupiny V. O předplatné, které majitelům přináší tradiční výhody a slevy, je velký zájem, proto prosíme, abyste si své abonmá obnovili včas.

Stávajícím abonentům budou místa rezervována do pátku 19. června, po tomto termínu budou neobnovené abonentky prodávány novým zájemcům! Juniorským abonentům místa držíme do pátku 11. září a vysokoškolákům do pátku 2. října.

Vedle sezónních abonentních cyklů nabízíme i stále oblíbenější **Kupónové předplatné**, které umožňuje získat vstupenky se zajímavou slevou a zároveň dává divákům volnost při výběru titulu a dne představení dle vlastního zájmu. Koupí tohoto typu abonmá získáte 8 kupónů, které můžete vyměnit za vstupenky na 8 vámi vybraných představení z repertoáru Východočeského divadla (nevztahuje se na premiéry, zadaná představení, představení na venkovních scénách a představení hostujících souborů).

Více informací o výhodnosti jednotlivých typů předplatného i o připravovaných titulech se dozvíte v předprodeji VČD, v katalogu předplatného nebo v sekci PŘEDPLATNÉ na webu divadla www.vcd.cz. RaS

Dramaturgický plán sezóny 2015/16

S. Beckett / ŠŤASTNÉ DNY

Bizární groteska aneb groteska o životě.
Režie J. Augustín j. h. (Malá scéna ve dvoře)

Z. Janál – M. Tarant / HEJ, MISTŘE!

Krásná i bolestná pouť Jakuba Jana Ryby.
Režie M. Tarant j. h. (Městské divadlo)

A. Ayckbourn / RODINNÝ PODNIK

Dynamická ostrá komedie, která tne do živého!
Režie B. Bellan j. h. (Městské divadlo)

J. Topol / KONEC MASOPUSTU

Básnické drama o ohroženosti přirozených hodnot.
Režie B. Rychlík j. h. (Městské divadlo)

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky.
Režie P. Novotný (Kunětická hora)

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská JISTĚ, PANE MINISTŘE

Kultovní britský televizní sitcom na našem jevišti.
Režie P. Novotný (Městské divadlo)

M. Ríml / SEXY PRÁDLO

Manželství ve hře na pomezí sitcomu a vztahové komedie.
Režie A. Doležal j. h. (Malá scéna ve dvoře)

K. Čapek / BÍLÁ NEMOC

Varování před hrozbou války i námi samotnými.
Režie M. Tyc j. h. (Městské divadlo)

DO ŠIRÉ KRAJINY VZTAHŮ, DO MOŘSKÝCH HLUBIN LIDSKÉ DUŠE!

Omamně krásný kus
Arthura Schnitzlera
v režii Radovana Lipuse

R. LIPUS V BERLÍNSKÉM PAMÁTNÍKU HOLOCAUSTŮ, FOTO A. LIPUSOVÁ

Tragikomedie Arthura Schnitzlera *Duše* – krajina širá vtrhne na pardubické jeviště poprvé již 8. května. Ale nebude to premiéra jen této hry – ale vůbec poprvé v historii představíme dílo Arthura Schnitzlera na pardubickém divadelním jevišti. Je až s podivem, že žádná z her tohoto věhlasného spisovatele a dramatika se zde nikdy neuváděla, přestože Schnitzler nebyl na ostatních českých jevištích v minulosti jen vzácným hostem. Ještě za jeho života (1862–1931) byla řada z jeho textů přeložena do češtiny a tehdy rovnou i inscenována. Pro autorovu premiéru jsme zvolili hru, která bývá obvykle označována jako jeho nejvýznamnější, rovněž samotný Schnitzler si jí dle svých deníkových záznamů cenil nejvíce. V době svého vzniku byla *Duše* – krajina širá (*Das weite Land*) premiérována dokonce v devíti evropských divadlech zároveň

– 2. listopadu 1911. O tom, že se jedná o dílo výjimečné a hovořící o současném světě, jako kdyby ji Schnitzler napsal teprve nedávno, se můžete již zanedlouho sami přesvědčit, tak jako se o tom již přesvědčili herci a členové tvůrčího týmu, v čele s režisérem RADOVANEM LIPUSEM. Spolupráce s ním je velmi potěšující, inspirativní a obcerstvující. Dovolte si občerstvit svoji mysl jeho slovy též vy.

Pro hostování v pardubickém divadle jste byl lákán vícekrát již v minulosti. Proč jste se rozhodl nabídku přijmout až nyní, co tomu dříve bránilo? Hned na počátku musím učinit toto oznámení: vytrvalost pardubického lákání si převelice cením. Proč to nevyšlo už dříve, je snadno k vysvětlení – vzdálenost, malé děti, náročné ostravské angažmá, šumné natáčení. Nyní jsem ve svobodném povolání

v nedaleké Praze, děti odrostly, natáčení zvolnilo. Jsem rád, že se hostování ve Východočeském divadle konečně splnilo.

Sledoval jste alespoň zpovzdálí tvorbu Východočeského divadla?

Pardubické divadlo jsem sledoval již od 80. let, kdy tu Jaroslav Vostrý, Michael Tarant či Juraj Deák utvářeli po svém svůj scénický svět. V poslední době jsem aspoň na dálku a nesoustavně vnímal zajímavou práci, kterou tu dělali Jírka Seydler či Jana Uherová – mí dávní spolužáci. Teď pilně doháním zdejší repertoár současný, východočeský divadelní krb rozhodně není chladný a vyhaslý...

Na šestnáct let jste zakotvil v Národním divadle moravskoslezském jakožto kmenový režisér. Cím vám Ostrava tolik učarovala, že jste jí byl tak dlouho věrný?

Ostrava je sugestivní a silné město. Ostré a přímočaré. Může být kletbou, nebo uhrančivým darem. Našel jsem tam skvělé kolegy, inspirativní práci, přátelství zněla a pevná jak chrámový zvon. Národní divadlo moravskoslezské je velkorysý divadelní polygon. Když to řeknu ve zkratce a jemně – být jsem z Ostravy po letech odešel, Ostrava nikdy nemůže odejít ze mě.

Národní divadlo moravskoslezské znamená pro režiséra práci především na velkých scénách. Ale tu a tam jste pracoval i na scénách komorních, jako je ostravské Divadlo loutek nebo plzeňská Alfa. Měl jste potřebu velké inscenace vyvažovat práci ve studiových prostorech, nebo vás lákal menší kolektiv a podobně? Velikost inscenace nespočívá v prostoru, ale v tématu a jeho uchopení. Velmi mne baví a těší obojí zkoušet, střídat a měnit. Bylo pro mne radostí pracovat v Národních divadlech v Ostravě, Brně i Praze, ale i na malých jevištích jsem vždycky v chvilovém napětí jak akrobat bez jištění na provaze. Důležité je postavit inscenaci, která něco sděluje a znamená, ať je to vinohradské divadlo, plzeňská Alfa nebo ostravská Komorní scéna Aréna.

Vaše osobnost je přímo spojená s televizními cykly o architektuře Šumná města a Šumné stopy, které jste mimochodem letos v březnu osobně prezentoval i na naší Malé scéně ve dvoře. Jak se zrodil nápad na tento dlouhotrvající televizní projekt? Architektura mne zajímala už od dětství. Divadlo jako kouzlo jedinečného okamžiku – architektura jako nadčasové mlčenlivé svědectví. Když jsem v roce 1995 psal první scénář ke svému filmu s názvem Šumná Ostrava, věděl jsem, že průvodcem bude postava zasnoucího architekta, který přijíždí do města a nebojí se divit a nebojí se chechtat. Tehdy jsem absolutně ještě neměl tušení, že oním průvodcem bude David Vávra a jedno setkání

se ve dvacetileté přátelství a šumnou spoluprací promění. Cílem Šumných měst bylo připomenout i té době neprávem opomíjenou architekturu 19. a 20. století. Šumné stopy, chtějí pro změnu splatit dluh českým architektům v cizině, na nichž spočívá křivda našeho zapomnění jako nespravedlivé prokletí.

Jaké spojitosti vidíte mezi architekturou a divadlem, mezi prací architekta a divadelního režiséra?

Je mnoho styčných a společných bodů, jimiž jsou oba tyto světy vzájemně propojené. Každá hra je půdorys, nad nímž stavba inscenace zřítí se, či vzklene. V obou případech jde o to vytvořit svobodný prostor k životu. Co na tom, že jeden existuje jen večer na jevišti a druhý je z betonu a cihel. Oba musí poskytnout svým obyvatelům prostor pro sny, bezpečí a jistotu.

Možná právě i divadelní hru Arthura Schnitzlera Duše – krajina širá, kterou právě připravujeme, můžeme označit za svého druhu velké architektonické dílo, být na poli dramatu. Drží tato stavba slov pevně?

Arthur Schnitzler napsal nesnadný, ale krutý a omamně krásný kus. Byl to dramatik-lékař, skvělý diagnostik. Brilantní znalec lidí. Oblíbenec múz...

Čím vás Duše – krajina širá na první přečtení uhranula?

Tragikomikou. Vhledem do širé krajiny vztahů, do mořských hlubin lidské duše, kde jde mnohdy velice snadno to, co vypadá na pohled zcela jednoduše.

Jste obdivovatelem dramatického či rovněž prozaického díla Arthura Schnitzlera? Je tento autor vašim oblíbencem?

Jedním z největších. Zná mentalitu naší střední Evropy jako málokdo. Zná její škleb, osamělost i smích. Umí ve svých textech dojmout, pobavit i drásat. Navíc nepíše hercům role jako kosti holé, ale jako pořádné porce masa.

Setkal jste se přímo režijně s jeho hrami již vícekrát?

Už na DAMU jsem se dychtivě potýkal s jeho Udatným Kasianem a v Divadle v Řeznické s dramati- zací Poručíka Gustíka. V Národním divadle moravskoslezském jsem v českých premiérách inscenoval Mezihru a příběh Casanova ve Spa, který jsem si po letech v pražském Švandově divadle rád ještě znova s Kamilem Halbichem zase jinak zopakoval. Takže jestli správně počítám, pak tedy vezte, že v divadle je pro mne toto pardubické setkání se Schnitzlerem v pořadí už šesté...

Inscenovat takto velkou a zásadní Schnitzlerovu hru není zrovna lehký úkol. To vy si často kladete takto náročné úkoly?

Na snadných textech se člověk nic nového nedozví ani nenaučí. O světě, natož o sobě. Mám rád příběhy, za které můžu celým srdcem ručit. Když do pekla, tak na krásném koni a zvonivě podkově!

Schnitzler charakterizuje svoji hru jako tragikomii. Platí podle vás tato jeho charakteristika?

Arthur Schnitzler své příběhy jako pravý lékař dobře naváží a smíchal. Jsou stvořeny ze smíchu i slz. Z šepotu, křiku i ticha. Z trapnosti i pýchy, z naplnění i prázdnoty. Ze všeho toho jsou i naše vlastní životy.

S velkou částí hereckého obsazení jsme se vydali na krátkou studijní cestu do berlínského Deutsches Theater na tamní inscenaci Duše – krajiny širé. V čem to může být pro vás i herce užitečná inspirace?

Myslím, že jsme v Berlíně viděli scénický kus přesný, naplněný a horečnatě žitý. A výkony hlavní herecké dvojice? To byla cenná lecke z jevištní intenzity!

Děkuji vám za rozhovor a přeji podobně intenzivní zážitky se Schnitzlerem nám všem.

ZdJ

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Malou scénu ve dvoře o víkendu 11. a 12. dubna ovládly silné emoce, konaly se zde totiž premiéry slavné hry amerického dramatika Edwarda Albeeho **Kdo se bojí Virginie Woolfové?**, v níž o vypjaté situace opravdu není nouze. Nechyběl však ani humor, i když cynický a černý. Smích střídal mrazení v zádech. Premiéroví diváci sedící kolem pomyslného ringu, v němž probíhaly slovní zápasy dvou manželských párů gradující v přímé úměrnosti s vypitým alkoholem, byli svědky skutečného hereckého koncertu, který ještě podtrhla přítomnost herců doslova na dosah ruky. Úžasný divadelní zážitek, za který patří celému realizačnímu týmu velká poklona! RaS

J. ONDRUŠKOVÁ JAKO HONEY A J. KALUŽNÝ COBY GEORGE, FOTO J. VOSTÁREK

JANA ONDRUŠKOVÁ, JINDRA JANOUŠKOVÁ, JOSEF PEJCHAL A JIŘÍ KALUŽNÝ PŘI ZÁVĚREČNĚ DLOUHOTRAVAJÍCÍ DĚKOVAČCE.

ZA DECHBEROUCÍ HERECKÝ VÝKON GRATULOVALA JINDŘE JANOUŠKOVÉ SPOLU S OSTATNÍMI PŘÍTOMNÝMI I PETRA JANEČKOVÁ.

PO PREMIÉRE SI REŽISÉR PETR NOVOTNÝ SE SCÉNOGRAFEM IVO ŽÍDKEM V DÍVADELNÍM KLUBU VYCHUTNÁVALI ZASLOUŽENÉ CHVÍLE KLIDU.

PREMIÉRU SVÉHO MUŽE JIŘÍHO KALUŽNÉHO (JAKO OBVYKLE SKVĚLÉHO) SI ROMANA CHVALOVÁ NEMOHLA NECHAT UJÍT.

JANU ONDRUŠKOVOU PŘIJELA Z MORAVY PODPOŘIT JEJÍ MAMINKA, KTERÁ BYLA NA SVOU DČERU NÁLEŽITĚ PYŠNÁ.

PŘÍJEMNOU POPREMIÉROVOU ATMOSFÉRU SI UŽÍVALI TAKÉ KREJČOVÁ JAROSLAVA KREJČOVÁ A JOSEF PEJCHAL. FOTO JIŘÍ SEJKORA

4 X 4 ANEB ČTYŘI OTÁZKY ČTYŘEM HERCŮM

Máme těsně po premiéře americké hry *Kdo se bojí Virginie Woolfové?* Přestože text nepostrádá jistý smysl pro humor a režisér se tuto komediální linku a záblesky jasů snažil podpořit, má hra především temnější odstíny. Akteři hry se vzájemně urážejí, dráždí, ponižují a všemožně se navzájem týrají. Zadírají se pod kůži a jdou ještě dál... na kost, na dřev. A divákům se to ne vždy líbí, ale jdou s nimi, to je cítit. Na první pohled se ani nedá říct, kdo je kladná a kdo záporná postava. Herci se svými postavami žijí už delší dobu a zákonitě si k nim museli najít nějaký vztah. Učí se jim rozumět, chápat a mít je rádi. To hledání je koneckonců i smyslem zkoušení. Nikdy však není jisté, jestli jsou režisér a herci v cíli. A i když je po premiéře, hledat se může dále.

O postavách, které hrají, jsem si v šatně povídala s JINDROU JANOUŠKOVOU (Martha), JANOU ONDRUŠKOVOU (Honey), JIRKOU KALUŽNÝM (George) a JOSEFEM PEJCHALEM (Nick). A tady jsou jejich odpovědi na moje otázky...

1. Co nebo kterou povahovou vlastnost, schopnost či jednání své postavy nesnášíš či nemáš rád/a?

Jindra: Asi bych Marthě vyčetla přílišnou otevřenost, vznětlivost. Já tu otevřenost nemám a přitom by se to občas hodilo. Když moc otevřeš karty, tak na sebe moc prozradíš, nebo naopak ublížíš. Vztah nemá smysl, pokud netolerujeme a nerespektujeme některé vlastnosti partnera; jinak je konec.

Jana: Honey se snaží být přehnaná společenská perfekcionista. Chová se tak, jak by měla, ale ne tak, jak by chtěla. Jenže ona se ta potlačená stránka osobnosti musí někdy projevit.

Jirka: Na hře nesnáším ty tuny textu. Ale postavu George mám rád.

Josef: Nerad hledám negativa, a to u všeho. Raději se soustředím na pozitivní stranu věci, dobré vlastnosti. Jistě, některé jiné postavy těch pozitiv mají více, ale i tak neztrácím optimismus.

2. Jak svoji postavu obhájíš? Co je na ní dojemné, sympatické, pochopitelné, čemu rozumíš...?

Jindra: Je to ženská se vším všudy, plnokrevná a to je mi na ní sympatické. Samozřejmě, že jinak je sobecká, má převážně špatné vlastnosti, ale na druhou stranu je velmi citlivá. Její jednání pramení z určité nespokojenosti a nenaplněnosti.

Jana: Rozumím Honey v tom, jak je citlivá a úzkostlivá. V některých chvílích prožívá paniku, kterou

J. JANOUŠKOVÁ A J. KALUŽNÝ, FOTO J. VOSTÁŘEK

chápe jenom ona. Okolí ji vidí jako hysterku, ale ona se ve skutečnosti trápí stavy, které si vytvořil mozek. Dodnes jsou pro širokou veřejnost panické úzkosti velkou neznámou. A taky jí malinko rozumím v tom, že někdy potřebuje být sama se sebou a přitom mít blízko muže-ochránce.

Jirka: Co je na ní dojemné, sympatické, pochopitelné... Co mu zbývá?

Josef: Nemám sebemenší důvod svou postavu urážet nebo ji vyzdvihovat. Svůj jedinečný názor si musí udělat každý divák sám. A bude mít také pravdu, protože každý se vidí jinak, jinak je i hodnocen. A objektivní pravda může i nemusí být přitom vůbec přítomna.

3 Co je ti blízké na postavě, kterou hraješ? Co z toho jsi ty?

Jindra: S Marthou máme podobné vlastnosti, ale nejsem, myslím, tak sebestředná. Já jsem velmi citlivá, to máme společné. Ale vlastně i tu vznětlivost. Výchovou mám dané jisté meze ve vztazích, ale i v sexualitě, za které nejde zajít. Prostě jsou věci, které se partnerovi nemají říkat. Já mám hranice, za které bych nešla, ale Martha je má úplně jinde.

Jana: Naše společná vlastnost s Honey je pokoušení se o humor v dusných situacích. Někdy tím své okolí pěkně štvu, protože místo pochopení, litování nebo rady plácnu něco humorného, abych shodila negativní atmosféru. Já ten risk ráda podstupuji, někdy se okolí opravdu pozastaví nad absurdností vzteku.

J. ONDRUŠKOVÁ, FOTO J. VOSTÁŘEK

Jirka: Všechno.

(V TÉTO ODPOVĚDI LAKONICNOST JIRKY DOSÁHLA JISTÝCH MEZÍ, A PROTO JSEM MU MUSELA POLOŽIT ZÁLOŽNÍ OTÁZKY)

Mám tomu rozumět, že se dá říct, že v podstatě hraješ sám sebe?

Jirka: Ano.

Za vším si stojíš? I za tím, jak je postava George protivná?

Jirka: Jo.

Josef: Role je rolí. Nic víc a nic míň. Vždy si odnesu do života vzpomínky na zkoušení a hraní v té konkrétní roli. A ona si zase bere něco ze mne. Čest la vie.

4 Která postava z pohledu diváka si nejvíce zaslouží soucit? Komu bude divák fandit?

Jindra: Divák bude mít soucit s Honey, s Nickem, ale s Georgem asi ne. Možná s Marthou v některých okamžicích. Já bych měla soucit s Honey.

Jana: Všechny postavy si zaslouží soucit, ale s tím budou diváci souhlasit až po skončení hry. Hra je tak výborně napsaná, že váhy sympatií se budou neustále naklánět na různé strany, ale já bych je objala všechny.

Jirka: Vůbec nevím, proč by měli diváci nějakou postavu litovat.

Josef: Mám rád svobodu. Z tohoto důvodu se ji i snažím ctít u jiných. Ať si divák sám vybere svou „nej“ postavu, která je nejvíce blízká jeho pocitům, stavu mysli a nátuře. To je krásné na divadelní inscenaci. Vždy si můžete vybrat někoho, s kým soucítíte, a to s ním ani nemusíte souhlasit. Dokonce mu můžete přát jeho krutý nebo nedůstojný osud. Opravdové přátele ale raději volte pečlivěji, aby vám pak zůstali i v jakékoli vaší „nenaladě“.

J. PEJCHAL, FOTO J. VOSTÁŘEK

PŘEJMENUJEME DIVADELNÍ ZPRAVODAJ?

Měsíční Divadelní zpravodaj v podobě celobarevného časopisu vydáváme beze změny již od roku 2007 (před tím měl podobu pouhé skládačky s programem). S obsahem i grafickým zpracováním jste, doufáme, spokojeni, po této stránce bychom chtěli zůstat u zažitého formátu, který je dle našeho názoru přehledný a snad i čtivý. Co ale název? Líbí se vám Divadelní zpravodaj? Nepřijde vám to trochu strohé? Nám už ano, proto bychom chtěli zpravodaj od nové divadelní sezóny přejmenovat. S kolegy jsme změnu názvu probírali, ale zatím jsme se neshodli. Během našich „disputací“ v divadelním klubu padaly návrhy jako **August**, **Múza**, **Suflér** (podle divadelní nápovědy), **Inspirace**, **Na tahu**, **Portál**, **Kukátko**, **Za oponou...** Nemůžeme se však rozhodnout, proto bychom rádi do diskuse zapojili i vás a požádali vás o vyjádření vašeho názoru či návrhu na změnu názvu (pokud nechcete nic měnit, i to vezmeme v potaz). Své nápady můžete zasílat na e-mail smetana@vcd.cz. Děkujeme!

RaS

SPOJTE NÁVŠTĚVU PŘEDSTAVENÍ NA KUŇCE S PROHLÍDKOU HRADU

Amfiteátr na vyhlídce Kunětické hory se na konci května opět po roce a letos už naposledy změní na podkarpatskou vesnici Koločavu, v níž se odehrává příběh odvahy a lásky legendárního muzikála **Balada pro banditu**. Poté magický prostor pod hradem zaplní kulisy novinky na repertoáru, známé hudební parodie westernů z Divokého západu **Limonádový Joe**, kterou s Josefem Pejšalem v titulní roli nazkouší režisér Milan Schejbal (tvůrce úspěšné Charleyovy tety). Pokud máte rádi představení pod širým nebem, nepamenejte si včas zajistit místa, vstupenky jsou již v prodeji... Kromě titulů Východočeského divadla si na Kuňce nenechte ujít koncert stálce naší rockové hudby **Věry Špinarové**, recitál jedinečné slovenské herečky, zpěvačky a šansonierky **Szidi Tobias** či výpravnou pohádku s písničkami litvínovského Docela velkého divadla **Ferda Mravenec**. S oživením divadelních večerů pod hvězdami opět přichází i správa hradu Kunětická hora, která pro zájemce s platnou vstupenkou na některé z uvedených představení připravila **mimořádné večerní prohlídky hradu – a k tomu ještě se slevou!**

„Letos došlo v rámci Národního památkového ústavu k úpravám cen vstupného (sjednocení parametrů), ale jedná se v podstatě jen o kosmetické změny, které se jen minimálně dotknou diváků, kteří si před představením zajdou na prohlídku hradu. I nadále tedy platí, že návštěvník, který se na pokladně hradu prokáže platnou vstupenkou na aktuální představení Východočeského divadla na Kunětické hoře, má nárok na slevu při večerní prohlídce – získá dva hradní okruhy v ceně jednoho.“

Za prohlídku hradního paláce včetně věže s krásnou vyhlídkou do okolí a kaple sv. Kateřiny letos zaplatí dospělí 75 Kč, děti či senioři 50 Kč a rodiny 200 Kč. Prohlídky budeme pořádat před každým představením, sraz zájemců bude u hradní brány v 19.00 hodin. Prohlídky pak končí kolem 20.00 hodiny, aby se diváci stačili přesunout na rondel, občerstvit se a tak podobně.“ upřesňuje Miroslav Pecha ze správy státního hradu Kunětická hora.

RaS

I PŘED LOŇSKÝM KONCERTEM ANETY LANGEROVÉ BYLY VEČERNÍ PROHLÍDKY HRADU VELMI VYHLEDÁVANÉ, FOTO J. SEJKORA

Vyhraje vstupenky na derniéru Jména růže

Na konci května se po 29 reprízách rozloučíme s mysteriózní detektivkou **Jméno růže**, kterou v Pardubicích nastudoval režisér Petr Kracik. V drammatizaci nejznámějšího díla významného italského filosofa a spisovatele Umberta Eca hrají v hlavních rolích Jiří Kalužný, Petr Borovec a Jan Hyhlík. Ve středu 27. května se naposledy na pardubickém jevišti přeneseme do nejmenovaného středověkého kláštera, v němž krátce po sobě dojde k několika záhadným úmrtím místních mnichů, která se pokusí osvětlit františkán Vilém z Baskervillu. Klášterní komplex je však výjimečný i tím, že ukrývá přísně střeženou knihovnu obsahující veškeré vědění tehdejšího křesťanského světa.

Legendární román **Jméno růže** celosvětově zpopularizovalo filmové zpracování režiséra Jeana-Jacquesa Annauda z roku 1998 se Seanem Connerym v hlavní roli.

Při příležitosti derniéry jsme pro vás, diváky se soutěživým duchem připravili mimořádnou možnost získat **ZDARMA dvě vstupenky**. Soutěžit můžete na webových stránkách divadla www.vcd.cz, kde po kliknutí na ikonu **SOUTĚŽ** objevíte dvě na první pohled totožné fotografie, které se však v pěti detailech liší.

Najděte tyto rozdíly, vepište je do formuláře a pak už jen čekaňte, zda budete vylosováni. Soutěž uzavřeme ve středu 20. května dopoledne. Pozor, z jedné e-mailové adresy započítáváme jen jednu odpověď!

Nespoléhejte však jen na výhru, štěstěna je vrtkává a vstupenky postupně mizí! Pokud skutečně chcete být posledními svědky napínavého vyšetřování tajemných vražd, navštivte raději předprodej vstupenek...

RaS

JMÉNO RŮŽE, FOTO J. FAUKNER

Limonádový Joe už má scénu v dílnách

V čalounické dílně v dílenském dvoře divadla se 15. dubna konala předávací porada scény připravované inscenace slavné westernové parodie **Limonádový Joe**, jejíž premiéra se uskuteční 13. června v jedinečném prostředí na vyhlídce hradu Kunětická hora. Scénografka Kateřina Baranowska, z jejíž dílny budou i kostýmy a která s režisérem Joea Milanem Schejbalem spolupracovala také na inscenaci Charleyovy tety, na konci sezóny seznámí výrobní složky divadla i s interiérovou podobou Limonádového Joea, neboť od podzimu ho budeme uvádět rovněž v Městském divadle.

RaS

K. BARANOWSKA VYSVĚTLUJE ZA PŘÍTOMNOSTI DRAMATURGA Z. JANÁLA, REŽISÉRA M. SCHEJBALA A ŘEDITELE P. DOHNALA FUNGOVÁNÍ SCÉNY.

DETAIL SCÉNY DO EXTERIÉRU KUNĚTICKÉ HORY.

FOTO R. SMETANA

NORMÁLNÍ DEBIL Roberta Bellana

V cyklu současné dramatiky INprojekty se po minulé Celebritě Lenky Procházkové zaměříme v pondělí 18. května opět na českou hru. Navíc na hru, která v posledních týdnech teprve vznikala, byli jsme tedy při domlouvání jejího scénického načrtnutí takřka-jíc hned při jejím zrodu. Autorem komedie Normální debil a zároveň režisérem tohoto INprojektu není nikdo jiný než ROBERT BELLAN, s nímž je naše divadlo v poslední době v živém kontaktu. Robert Bellan u nás v minulosti inscenoval komedii A je to v pytli! Raye a Michaela Cooneyových, kterou máme stále na repertoáru. V následující sezóně se zde znovu objeví, když tentokrát uvede komedii dalšího velkého mistra svého žánru, a sice Alana Ayckbourn, s názvem Rodinný podnik.

O Normálním debilovi jsme si s Robertem Bellanem bez skrupulí povídali a výsledek našeho rozhovoru si můžete přečíst právě na následujících řádcích.

Roberte, jak se těšíš na to, že budeš režírovat svoji vlastní hru? Tvoji komedii Normální debil jsme zařadili do cyklu scénických čtení INprojekty. Máš s tímto způsobem práce, který je zákonitě zrychlený a zkoušek zde není mnoho, již nějaké zkušenosti?

Jo, těším se, je to vlastně to, co mě asi baví nejvíc: tzv. autorské divadlo. Měl jsem možnost si ho vyzkoušet vícekrát na jakési dobrovolnické bázi

v Uherském Hradišti s Divadlem Parodyje, kde jsem vytvářel parodie na premiéry Slováckého divadla. Po představení v klubu jako specifické zpestření popremiérové párty jsme s kolegy odehráli jedno jediné představení, které se nazkoušelo za jednu, maximálně dvě zkoušky. Byla to dobrá škola umělecké efektivity – napsat a narežirovat v krátkém čase co nejvtipnější hříčku vystihující podstatu parodovaného. Vzpomínám, že jsem dělal například Rumaře na stavbě (podle Šumaře na svatbě) nebo Dámu s Camelkami (podle Dámy s kaméliemi) a fakt mě to bavilo. A myslím, že i diváky. Na toto autorské a režijní „nadsenectví“ konečnou navázala i moje dramaturgie a režie Rychlých šípů.

Divadelní hru Normální debil jsi napsal podle své stejnojmenné povídkové knížky. Kde se v tobě vzal impuls k tomu, že jsi před lety začal psát povídky inspirované vlastním dětstvím a dospíváním? Na ten prvotní impuls už si nevzpomínám, ale asi to souviselo jednak s jakousi „autoterapií“ – vyrovnáním se s tradiční rodičovskou výchovou a taky, a to zřejmě byl hlavní důvod, že jsem podvědomě sbíral materiál pro divadelní hru. Knihu jsem totiž původně vlastně vydat nechtěl, aby rodiče nedostali srdeční příhodu. Několik přátel to za pomoci drobného násilí udělalo v podstatě proti mé vůli. Ale přežil jsem to, rodiče taky a dnes jsme všichni – rodiče, přátelé i já – „happy“.

Nakolik jsou situace a jednotlivé postavy v povídkách a ve hře smyšlené a nakolik odpovídají svým předobrazům z reality?

Je vidět, že už jsi starší člověk a informace na obalech o trvanlivosti, obsahu éček atp. nepřečteš, protože jinak by sis všimnul, že na obalu mé knížky je malinkým písmem napsáno „Jakákoliv podobnost skutečným osobám není náhodná.“ Takže abych odpověděl na tvou otázku: postavy ve hře jsou v drtivé většině skutečné a odpovídají svým předobrazům z reality. Jen jména jsou jiná. Kromě teda paní učitelky Čertíkové, jejíž jméno mi přišlo významově ideální a ve hře jsem ho ponechal v nezměnné podobě. Doufám, že jí to nebude vadit, když už je, jak se říká, „na pravdě boží“. Maminka ale tvrdila, že ji tuhle potkala v autobuse, takže nevím. Doufám, že se neobjeví na premiéře a nebude mě pak chodit v noci strašit.

Hru jsi mi postupně poslal snad v deseti verzích, každý týden novou. Jsi tvůrcem, který není nikdy spokojen a stále má tendenci již vytvořené předělávat?

Co to je „již vytvořené“? Jen se snažím dosáhnout jisté dokonalosti tvaru, u kterého jde těžko rozpoznat, že už je hotový. Ale je fakt, že mi dlouho trvá, než jsem alespoň částečně spokojený. Bohužel (bohudí) většinou poznám při svém „tvoření“, když to není „tak úplně ono“, někdy prostě nejsem schopný najít hned tu ideální variantu. A tak trpím a předělávám a předělávám. Napsání konkrétního textu trvalo celkem dlouho i proto, že oproti knize jsem chtěl hru pojmt více „retro“. Diváká inscenace tak čeká dobová popmusic, vysílání Československé televize i seriály Jaroslava Dietla.

Hra Normální debil obsahuje velké množství postav, ale ty ses rozhodl pro ten systém, že všechny role postupně odehrají pouze čtyři herci. Byl to tvůj cíl již od počátku tvého psaní? Nebo bys byl raději, aby se tvá hra uváděla na velkém jevišti s dvacítkou herců?

Pro těch dvacet herců by to bylo za trest. Lepší je, když hrají čtyři herci více malých rolí, než když dvacet herců každý „čurdu“. Souvisí to i s inspirací, kterou jsem získal ze zhlédnutí Hrdého Budžese, legendárního představení s Bárou Hrzánovou v hlavní roli. Už při autorských čteních knížky mne napadalo (překvapivě i většinu posluchačů), že by z „Debila“ mohla být divadelní hra v podobném stylu. A tak má moje hra společné s „Budžesem“ nejen průvodní vypravěčství hlavního hrdiny, dobové reálie socialistického Československa, ale právě i nízký počet herců hrajících velké množství postav. Samozřejmě srovnávat obě hry lze jen formou, obsahem nikoliv. Původní kniha Ireny Douskové nepochybně zpracovává zásadnější politické souvislosti doby, kdežto já měl jen ambici popsat vtipnou formou nelehký život pubertáka žijícího shodou okolností v socialismu.

Je tedy tvým cílem více poučit diváky o podobách výchovy, nebo chceš především diváka bavit?

Jde o to, že v socialistickém Československu platilo, že rodič je neotřesitelná autorita, musí vychovávat dítě autoritářsky, dítě není rovnocenným partnerem, ale jakýmsi nevyvinutým tvorem, kterého je třeba bez ohledu na jeho osobnost otesat a zformovat tak, aby z něho vyrostl očekávatelně sociálně zařaditelný a přízpůsobivý člověk. Hra by tak měla krom jiného ukázat zábavnou a srozumitelnou formou, jaký byl obvyklý stereotyp rodičovské výchovy v komunistické totalitě. Otázkou je, nakolik se tento pohled změnil v dnešní době a co je typické pro současné způsoby výchovy dětí. Jestli například přílišná demokracie a liberální výchova není kontraproduktivní v tom smyslu, že mnozí rodiče svou benevolentní výchovou bez mantinelů vychovávají z dětí drzé spratky. To mi připomnělo básničku Jiřího Žáčka Zeměpisný omyl:

*Na levém břehu řeky Svratky
slyšel jsem křičet spratky.*

*Zařval jsem na ně: Mordýje,
ticho! Nebo vás hodím do Dyje!*

Nevím přesně, jak to souvisí s tématem, ale básnička je to hezká. Navíc je jediná, kterou si z dětství pamatuji.

A bude inscenace mládeži přístupná?

Částečně. Ve hře jsou totiž používána některá vulgární slova pro obsah hry důležitá, a i když budou pravděpodobně vypípávána, tak nelze nezaručit, že občas někdo něco přece jen nezaleschne. Takže v propagačních materiálech se objeví dole pod čarou malinkatými písmeny: „Toto představení není vhodné pro diváky mladší jedenácti let.“ Tak snad to přečteš.

Uvidím... Zlom vaz, až tě přijde strašit učitelka Čertíková! Zdj

VLASTNÍ ILUSTRACE
ROBERTA BELLANA
Z KNIHY NORMÁLNÍ DEBIL

SPONZOR POŘADU

TriloByte®
Ltd.
STATISTICAL
SOFTWARE

DIVADLO PLNÉ ROZZÁŘENÝCH DĚTSKÝCH TVÁŘÍ

V sobotu 11. dubna se zákulisí divadla otevřelo nejmladším divákům, kteří za doprovodu svých rodičů prošli několika stanovišti, na nichž se dozvěděli více o jednotlivých divadelních profesích. Na jedné ze zastávek museli například poznat zvuky, které v divadle mohou zaznít, a také určit, které z nich herci rádi slyší a které naopak ne. Na jevišti děti pozvaly postavy z nové klauniády Tučňáci na arše – holub v podání Ladislav Špínera a jeden z tučňáků, kterého ztvárňuje Veronika Macková – s nimi se malí divadelní fanoušci mohli svést na točce či nahlédnout do propadla. Během dobrodružné cesty divadlem sbíraly děti razítka do kartičky, za které na konci dostaly diplom divadelního znalce a sladkou odměnu. Tečkou za divadelní výpravou byl pak oblíbený fotokoutek, kde se zájemci mohli nechat vyfotografovat v divadelním kostýmu či s vybranou rekvizitou.

RaS

NA JEŽÍBABĚ VE FOYER MĚLY DĚTI POZNAT, KTERÁ ČÁST JEJÍHO KOSTÝMU PATŘÍ JINÉ POHÁDKOVÉ POSTAVĚ.

V SALÓNKU U PRIMÁTORSKÉ LÓŽE VZNIKL IMPROVIZOVANÝ STÁNEK S DIVADELNÍMI REKVIZITAMI.

NA JEVIŠTI NAŠE NEJMLADŠÍ DIVÁKY VÍTAL LADISLAV ŠPÍNER.

FOTOGRAFIE NA PAMÁTKU S VERONIKOU MACKOVOU.

FOTO JIŘÍ SEJKORA

JEJICH PODPORU POTŘEBUJEME A DĚKUJEME ZA NI!

Blíží se léto a s ním i naše tradiční open-air představení na Kunětické hoře. Než se však vydáte na vyhlídku hradu, kde letos uvedeme Baladu pro banditu a Limonádového Joea, možná si rádi polenošíte na zahrádě u bazénu či na terase, které můžete mít zastřešené od tradiční české společnosti ALUKOV, jež je od roku 2012 významným partnerem Východočeského divadla. O krátký rozhovor jsme tedy tentokrát požádali marketingového ředitele firmy ALUKOV ZDĚNKA KOHÁKA.

Pane Koháku, mohl byste nejprve blíže představit vaši společnost? Společnost ALUKOV je tradiční český výrobce zastřešení teras CORSO a také více než třiceti modelů zastřešení bazénů a vířivých van. Firma sídlí v Orlí u Chrudimí, kde máme také jeden ze svých showroomů. Naše výrobky, které vyvážíme do celého světa, nabízíme v mnoha barevných i tvarových variantách, aby tvořily ideální soulad s domem i zahradou. Každý výrobek vždy přizpůsobujeme na míru individuálním potřebám a přáním našich zákazníků. Takto zvládneme vyrobit a namontovat více než 3 000 výrobků ročně. Naše heslo „Dotváříme domov“ vystihuje nejlépe naši firemní filozofii.

Co vás přivedlo k rozhodnutí, že část svého výdělku věnujete právě Východočeskému divadlu? ALUKOV dlouhodobě spojuje své jméno s uměním, zvláště pak divadelním. Kromě Východočeského divadla jsme také podporovali prestižní Ceny Thálie.

Finanční podpora společnosti ALUKOV je pro Východočeské divadlo velmi důležitá a nepostradatelná. Co naopak divadlo přináší vám?

Pro mě je divadlo především odpočinkem, odreagováním, zábavou i povznesením ducha, ale také inspirací pro nové myšlenky a nápady. To vám televize nenabídne. Mám rád komedie i tragédie. Nejsem příznivcem představení, ve kterých je na jevišti málo herců a kde se bohužel někdy opakují kulisy z jiných představení. Vždy mne ale nadchnou nové kostýmy, rekvizity a jeviště plné hereckého zapálení. Jsem vždy zvědavý, jak se herci vypořádají se svou novou rolí. Proto mám rád premiéry. Když člověka strhne děj, úplně zapomene na nějaké problémy a odnáší si z představení silný zážitek. Myslím, že i herci cítí, jak divák vtáhli do své hry. Bouřlivý potlesk nebo dokonce standing ovation je pak nejlepší odměnou. V pardubickém divadle lze zažít obojí.

Vy osobně působíte většinu svého času v Praze. Myslíte si, že se Východočeské divadlo může rovnat pražským scénám?

Co se týká hereckých výkonů, je pardubické divadlo srovnatelné zcela určitě. Například Dagmar Novotná a Martina Sikorová se dokonce dostaly do širší nominace Cen Thálie.

V divadle samozřejmě nějaké rozdíly vnímám, například ve velikosti nebo počtu sedadel. Finanční možnosti jsou jistě v regionech omezenější, ale myslím si, že pardubické divadlo je velmi dobře a citlivě vede-

no panem ředitelem Petrem Dohnalem, a tudíž se mu daří dobře. Ještě jsem zde nezažil poloprázdné hlediště, což bohužel o mnoha jiných divadlech, včetně těch pražských, říct nemohu.

Co z našeho repertoáru byste pražskému divákovi (a nejen jemu) doporučil ke zhlédnutí? Všem divákům bych doporučil hru Jméno růže. Jako malý kluk jsem dostal tento skvěle zpracovaný historický román Umberta Eca v knižní podobě a několikrát jsem jej četl dokola s baterkou pod peřinou. Je plný záhad a jeho drammatizace v podání vašeho divadla ještě umocňuje tajemnou atmosféru celého děje.

Firma ALUKOV vlastní šest našich premiérových abonentek. Je o ně mezi zaměstnanci velký zájem?

Ano, to tedy je. Zaměstnáváme přes 400 zaměstnanců, jsme tedy významným regionálním zaměstnavatelem, a velká část z nich považuje divadlo za skvělý způsob jak se pobavit a rozptýlit. Musíte uznat, že rozdělit pouhých šest abonentek proto není vůbec jednoduché.

Společnost ALUKOV letos slaví 20 let od svého založení, k čemuž gratulujeme! Východočeské divadlo si v prosinci loňského roku připomnělo už 105. výročí otevření. Co byste divadlu popřál do dalších let?

Děkuji. Přeji vašemu divadlu dobrého ředitele, kterého naštěstí nyní má, spokojené a hlavně věrné návštěvníky a také, aby mělo i nadále spolehlivé partnery a alespoň trochu stabilní politické klima. A nesmím zapomenout popřát štěstí na stejné skvělé a zapálené herce jako doposud.

Závěrem bych vám chtěl už jen poděkovat za rozhovor a společnosti ALUKOV za podporu. Díky!

RaS

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

Pardubickým divákům jistě už dobře známá herečka JANA ONDRUŠKOVÁ, která letos posílila náš soubor, si vybrala k rozhovoru herce ZDENKA RUMPÍKA. Sešli se prý v divadelním klubu před představením Kavkazského křídového kruhu. Zdeněk Janě přinesl jako pravý gentleman růži – prý proto, aby byla v otázkách mírná. Jak to tedy dopadlo a co nového na sebe prozradil dlouholetý člen Východočeského divadla a pedagog vedoucí Mladé divadelní studio LAIK, se dozvíte z následujících řádků... AnH

Jana: Zdeněčku, zjistila jsem si takové počty. Kavkazský křídový kruh je moje první role v pardubickém divadle. U tebe se jedná o 126. inscenaci tady ve Východočeském divadle.

Zdeněk: Nestraš!

Jana: Je možné, že nás dělí 125 her?

Zdeněk: Když je to 125 inscenací, tak je to v pořádku. Horší by bylo, kdyby to bylo 125 let. (SMÍCH)

Jana: Já jsem tím chtěla poukázat na docela zběhlý provoz pardubického divadla. Kromě toho, jak trávíš volný čas? Ty asi odpočívat pasivně neumíš. Když nehraješ, vedeš dětské studio LAIK nebo se věnuješ myslivosti nebo občas postavíš nějaký barák. Kdy a jak se vlastně učíš texty?

Zdeněk: No když stavím barák nebo chodím po lese. A někdy doma, když všichni už spí, tak se na to podívám.

Jana: A jak se ti učí texty?

Zdeněk: Jak kdy, jak která hra. Někdy mě to tak baví, že to jde samo. Ale někdy mě to baví, ale nejde to. Pak musím vymýšlet témata a kolegové mají radost.

Jana: Já jsem jednou byla na takovém představení, ve kterém jsi výborně improvizoval, kde jsi i vrátil scénu, ale ničemu to nevadilo.

Zdeněk: Já takové situace miluju.

Jana: Ty je možná i vyhledáváš.

Zdeněk: Trošku. (SMÍCH) Já tomu jdu naproti.

Jana: Zajímavá spojitost mezi námi dvěma: ty jsi studoval hornické učiliště v Ostravě-Porubě, odkud pochází moje rodina. Dovedeš si představit, že by ses hornictvím živil a nedal by ses na divadelní kariéru?

Zdeněk: Dnes už asi ne. Tenkrát mi to ani nepřišlo. Když se mi v osmnácti rozběhlo, jako co bych chtěl dělat, tak to bylo divadlo a nic jiného. Nedovedl jsem si představit, že bych nešel k divadlu. Bylo to pro mě naprosto nekompromisní rozhodnutí. Dřel jsem na sobě jako kuň. Na přijímačky jsem šel jen tak na zkoušku. Neměl jsem průmku ani hotovou. Zběhl jsem z průmyslovky, nedodělal jsem ji.

Jana: Rozhodnutí to bylo správné! Protože pocházím z hornického Havířova, vím, že hodně dolů se zavřelo, kdežto divadlo fungují stále a vznikají nová.

Zdeněk: Já jsem měl jednou rozhovor s jedním zedníkem. A on se podíval nad mými aktivitami, protože mě baví kutilství a práce se dřevem a podobně, umím vzít cihlu do ruky atd. A on mi říká: „No jo, herci, udělají kotrmelec na jevišti a mají to všechno doma.“ A já mu na to říkám: „Já můžu dělat to, co ty, to umím, udělám to, ale nevím, jestli ty bys dovedl to, co já nebo kolegové.“

Jana: Pak je ještě jedna spojitost: doslechla jsem se, že sbíráš hudební nástroje. Je to pravda?

Zdeněk: Mám jich dost. A když jich mám víc jednoho druhu, tak je rozdávám.

Jana: A jak tě to napadlo? Jde o lásku k divadlu, nebo ovládáš hru na nástroje?

J. ONDRUŠKOVÁ V KAVKAZSKÉM KŘÍDOVÉM KRUHU. FOTO J. VOSTÁŘEK

Zdeněk: Když je potřeba zatroubit třeba na hornu, tak zatroubím nějakou fanfáru.

Jana: Což není málo. Můj přítel je trumpetista, takže tuším, že se nejedná o nic snadného. Já na dechové nástroje nikdy mít nátlak nebudu.

Zdeněk: Já jsem hrával třeba na trombon, v dechovce jsem hrál atd. Takže dneska na to umím nějak fouknout. Dokonce jsem v některých inscenacích hrál, například na tubu. Ale to je spíš taková legrace. Profík rozhodně nejsem, ale vím, jak se na to hraje, zahraju stupnici... Kdybych cvičil, tak bych byl schopen nějaké ty dechovky zahrát. Někdy si hrajeme na nástroje s vnučkou. Někdy je to potřeba. Když jsem dělal zaskok do A je to v pytlí, tak jsem měl hrát na trumpetu.

Jana: Jak se těšíš na naše společné zkoušení v Limonádníkově?

Zdeněk: Je tam fakt skvělá parta. Práce s Milanem Schejbalem je výborná. Ale to kdyby slyšel... (SMÍCH)

Jana: Tak mu to nebudeme říkat, ať nezpochybně. (SMÍCH)

Zdeněk: Prostředí Kunětické hory důvěrně znám. Několik let tam hraji. Tak se máš na co těšit!

Jana: Tak se tam budeme při chladných večerech třeba nějak zahřívat.

Zdeněk: Jéje!

Jana: Třeba čajem.

Zdeněk: Samozřejmě. Ty jsi myslela něco jiného?

Z. RUMPÍČ / CHARLEVYOVÉ TETĚ, FOTO I. MIČKAL

Jana: Neeee! (SMÍCH) Zdeněčku, děkuju a přeju ti všechno nejlepší do dalších inscenací. A ať se více setkáváme u společné práce.

Zdeněk: No to by bylo fajn. Nechceš si zahrát kněžnu v Lucerně?

Jana: Bojím se, že jsem těžká na přenášení. (SMÍCH)

Zdeněk: Ještě si o tom popovídáme...

POVÍDEJ, JAKÉ TO BYLO, KDYŽ JSI BYLA MALÁ! ANEB *Veronika Mackouá*, JAK JI NEZNÁTE...

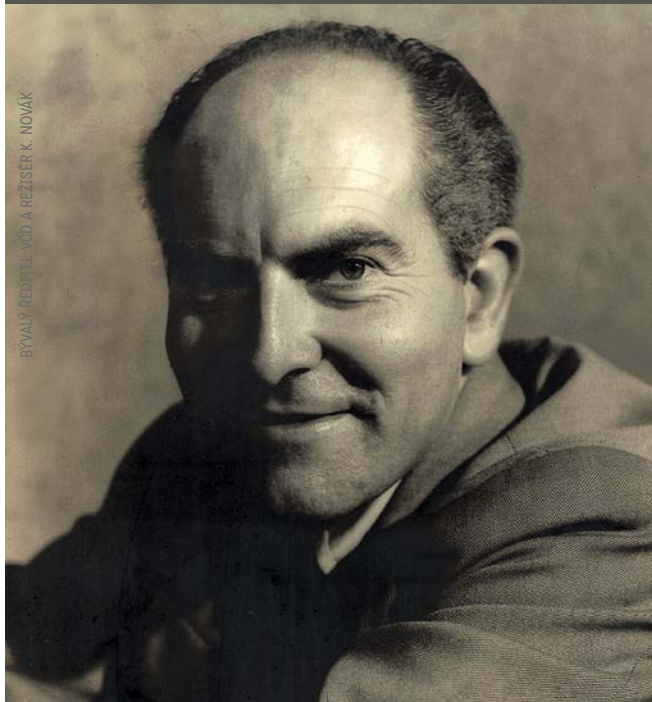

BYLY MI ASI ČTYŘI ROKY A NA OSLAVĚ NAROZENIN MÉHO STŘEDY JSEM DOVÁDĚLA A HRÁLA SI NA KLAUNKY S MÝM O NĚCO STARŠÍM BRÁTRANCEM. ODMALA JSME MĚLI ZÁLIBU V NAPODOBOVÁNÍ HERCŮ – NÁŠ OBLÍBENÝ FILM BYL HARRY POTTER A VŠECHNY HLÁSKY Z NĚJ.

MÍSTO, KDE JE FOTKA POŘÍZENA, JE PEC POD SNĚŽKOU. JEZDILA JSEM TAM PRAVIDELNĚ OD SVÉHO NAROZENÍ ZA PRABABIČKOU. TEĎ SE TAM BUDOU STĚHOVAT MOJI RODIČE, NA TO SE MOC TĚŠÍM – ZMĚNA ZE ZAKOUŘENÉ OSTRAVY DO HOR!

Výročí (nejen) pro pamětníky

Letos v květnu uplyne 99 let od narození vynikajícího českého divadelního režiséra, ředitele a herce, který během svého krátkého působení v našem divadle dokázal znovu obnovit zájem pardubických diváků a naplnit hlediště v 50. letech, v době, která nebyla k divadlu v Československu zrovna přátelská.

BÝVALÝ ŘEDITEL VOD A REŽISÉR K. NOVÁK

Karel Novák

(* 9. května 1916, † 5. října 1968)

Narodil se ve Strakoniciích v roce 1916, vystudoval pražskou konzervatoř a věnoval se také studiu filozofie, začínal jako herec a následně působil i jako režisér. Přes kladenské divadlo a Burianovo D 46, kde krátce režíroval, vedla jeho cesta do Brna. Tam působil několik let v Národním divadle jako umělecký šéf, dramaturg činohry a později režisér a už zde vytvořil vynikající inscenace, které se vyznačovaly trvalým sklonem „k dovršenému dramatickému dílu vysoké úrovně“ (slovy Jana Grossmanna). Po roce 1949 vystřídal několik menších mimopražských divadel – Beskydské, Východočeské, Olomouc. Od začátku 60. let až do své předčasné smrti vedl jako umělecký ředitel obnovené Divadlo E. F. Buriana v Praze, jehož zašlou slávu se mu podařilo vzkřísit, ovšem jen na dobu svého působení. Přivedl si sem své nejlepší herce – Ilju Racka, Slávku Budínovou,

Radúze Chmelíka a z Pardubic za ním odešla i Blanka Bohdanová. Poprvé u nás inscenoval dramatika Eugèna Ionesca a definitivně prosadil Friedricha Dürrenmatta. V Pardubicích strávil Karel Novák pouze tři sezóny (1953-56), a to jako ředitel, umělecký šéf, příležitostný herec a režisér v jedné osobě. V té době působili v tehdejší Krajském oblastním divadle v Pardubicích jako režiséři také Zdeněk Bittl, Míla Veverka a krátce i začínající Ján Roháč. K dispozici měli soubor opřený o herecké hvězdy, jako byli Blanka Bohdanová, Jana Štěpánková, Milan Holubář, Josef Elsner, Petr Haničinec a Karel Urbánek. Mnoho herců, kteří měli možnost se s Karlem Novákem profesně setkat, vzpomíná na to, jak dokázal vyprodat divadlo a vzbudit zájem i daleko za hranicemi regionu: „Pardubice, to byla slavná Karlíčkova divadelní éra. Její ohlasy doznívaly až do Prahy. V dobrém, jak skvělý je Karel divadelník, a ve zlém jako politicky zavržená novákovářina. Doba byla zvrácená. Ředitel byl odsuzován, protože úspěchů divadla i jeho velkých návštěv dosahoval repertoárem, který se politicky nelíbil,“ vzpomíná Vlasta Chramostová. Za nebývalým diváckým zájmem stála nejen Novákova odvaha hledat nové cesty a možnosti divadla (např. nezvyklé využití jevištního prostoru a jeho technického vybavení), ale také návrat ke klasickému repertoáru, silným emotivním příběhům, které na druhou stranu dokázal nacházet i v ideologicky vyhovujícím repertoáru. Dobrým příkladem je jeho první režie – inscenace Ochlopkovovy hry Mladá garda v roce 1953. Jak napsal tehdejší dramaturg Miloš Smetana, během tří sezón, které

FOYER OZDOBÍ OBRAZY ŠÁRKY HROUZKOVÉ

Veselé krchovy v dílech Marka Brodského ve foyer vystřídají abstrakce výtvarnice **ŠÁRKY HROUZKOVÉ**, jejíž výstava bude zahájena před premiérou tragikomedie *Duše – krajina* širá výjimečně v pátek 8. května. Prohlédnout si ji budete moci až do konce stávající divadelní sezóny a opět upozorňujeme, že výstava je prodejná.

Šárka Hrouzková se narodila v roce 1954 v Ostravě-Vítkovicích, jak říká ona sama, v porodnici přímo pod vysokou pecí. Vystudovala gymnázium v Ostravě-Porubě, dále v letech 1974-1979 pokračovala ve

studii na Filozofické fakultě Palackého univerzity v Olomouci na oborech výtvarná teorie a výchova a bohemistika. Po dokončení studia učila na gymnáziu a LŠU (dnešní ZUŠ) v Hlučíně na Opavsku a pak na LŠU v Ostravě-Porubě.

V roce 1990 se s manželem rozhodli k důležitému životnímu kroku a přesídlili z Ostravy do Dolního Újezdu u Litomyšle, kde žijí dodnes.

Pedagogicky působila na gymnáziu a ZUŠ v Poličce a od roku 1992 na výtvarném oboru tehdy nové ZUŠ v Dolním Újezdě.

V březnu roku 2000 zakládá se svou kolegyní Pavlínou Vomočilovou soukromé Výtvarné studio, kde spolu působí až do současnosti.

Má za sebou řadu autorských a kolektivních výstav a vychovala řadu absolventů, z nichž mnozí se uplatnili na výtvarné scéně. Je členkou Unie výtvarných umělců pardubického regionu a od roku 2013 také členkou KK 3 Klubu konkretistů v Hradci Králové.

„Autorka se ve své současné tvorbě pohybuje na poli nezobrazivého umění, její tvorba osciluje mezi lyrickou abstrakcí a tzv. konkrétním uměním. Dále pracuje s materiálovými asamblážemi a instalacemi, často s použitím kovových reliktů. Inspiraci čerpá z krajiny, východních filozofií, mayské kultury, českého baroka (Santini), ale hlavně z hluboké empatie ke všemu živému i neživému. Postupně se propracovala z původních realistických východisek, přes emotivní kresby a malby, až k abstrakci. I abstraktní a znakovou polohu autorka postupně redukuje až do polohy čistého konkrétního, syrových materiálových realizací, práce s linií, barvou a základní geometrií,“ charakterizuje dílo Šárky Hrouzkové akademický sochař a kurátor Štěpán Málek.

RaS

INTERNATIONAL FESTIVAL
**Jazz
 Dance
 Open 2015**
 SINCE 2004

MĚSTSKÉ DIVADLO

SO **30.** KVĚTNA 19:00

GALAVEČER

Mistr světa **Jazz Ballet Valery**, choreografie: V. Tereshkin (Rusko), H. Machová, **Taneční divadlo Mimi Fortunae**, **Taneční divadlo Heleny Machové**, **Alan & Becky Dance Group** (Hong Kong), **The Ogawa School of Japanese Traditional Dance** (Japonsko), **La P en V Innovative Dance Platform** (Hong Kong) a **P. Tenglová-Raisová** – zpěv.

NE **31.** KVĚTNA 17:00

SOUTĚŽNÍ DEN

Show mistra světa **Jazz Ballet Valery**, choreografie: V. Tereshkin (Rusko), H. Machová, **Taneční divadlo Mimi Fortunae**, **Taneční divadlo Heleny Machové**, **Janáčkova konzervatoř Ostrava**, **Alan & Becky Dance Group** (Hong Kong), **JAZZintÓDŽ** (Polsko), **La P en V Innovative Dance Platform** (Hong Kong) a **P. Tenglová-Raisová** – zpěv. Vyhlášení Cen mezinárodní poroty a diváků. Dekorování vítězů soutěže Kreslíme a malujeme s festivalem 2015.

PO **1.** ČERVNA 10:00

DANCESHOW

Zadané vystoupení pro žáky a studenty škol. Mistr světa **Jazz Ballet Valery**, choreografie: V. Tereshkin (Rusko), H. Machová, **Taneční divadlo Heleny Machové**, **La P en V Innovative Dance Platform** (Hong Kong) a **P. Tenglová-Raisová** – zpěv

TANEČNÍ SÁL KONZERVATOŘE PARDUBICE

PO **1.** ČERVNA 14:00

WORKSHOPS

Taneční dílny pro všechny zájemce bez rozdílů věku a taneční zdatnosti. Lekce lze sledovat i jako divák. (Rezervace: 776 088 093)

14:00 – 15:10 **H. Machová** – Jazz Dance

15:20 – 16:30 **B. Tereshkin** – Urbo Jazz

16:40 – 17:50 **A. Mamaev** – Broadway Jazz

18:00 – 19:10 **T. Ogawa** – Japanese Traditional Dance

XII. ročník festivalu doprovodí výstava **Řeč duše i těla** fotografky Evy Stanovské a výstava vítězných prací dětské výtvarné soutěže **Kreslíme a malujeme s festivalem 2015**, které od 20. května naleznete v přízemním foyer divadla.

Vstupenky na Jazz Dance Open 2015 jsou pro abonenty VČD s 20% slevou ze základní ceny!
 Více informací na www.machovadance.cz.

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 FWWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
 WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 466 616 423
 TELEFON: 602 4 05 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
 PÁTEK 10:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
 The energy to lead

Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

Alukov
 DOTVÁŘÍME DOMOV...

[jhv-engineering]

LOUJA
 AUTO

HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
 Český rozhlas

Česká kultura
 Platforma kulturních programů

Country
 RADIO

RADIO ČERNÁ HOŘA

V1
 východočeská televize

Informační server
WWW.PARDUBICEK.CZ

Rádio Pohoda
 ROCK & BEAT
WWW.RADIO-PARTNERI.NET

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArr

HAK

P
 CENTRUM

BARTH MEDIA

era

VČES
 VÝCHODOČESKÉ DIVADLO

MULTI

Kavoviny

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ KVĚTEN 2015 PŘIPRAVIL: RADEK ŠMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. JANOŠKOVÁ A J. PEJCHAL, KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?, FOTO J. VOSTÁŘEK